

KMETOVALEC.

Glasiló ces. kralj. kmetijske družbe vojvodstva kranjskega.

Ureduje Gustav Pirc, tajnik družbe.

Izhaja 1. in 15. vsaki mesec. — Udje e. kr. kmetijske družbe dobivajo list brezplačno, a neudje plačajo s poštnino vred 2 glđ. na leto. Naročila naj se pošiljajo e. kr. kmetijski družbi, ali pa dotičnim podružnicam.

Štev. 3.

V Ljubljani, 1. februarija 1886.

Leto III.

Kaj vse zamoremo sušiti v ameríkanski sadni sušilnici.

V tem listu objavili smo uže popis ameríkanske sadne sušilnice, ter pri tisti prilíki obljubili tudi v prihodnjíc še objavljati ostanke, zadevajoče sušenje sadja oziroma zelenjadi po ameríkanskem načinu. Namen današnjega članka je, čast. čitateljem objaviti, kaj se dá v ameríkanskih sušilnicah vse vspešno sušiti.

V prvi vrsti je za sušenje in sploh za trgovino najbolj važna naša do naša navadna češplja. V ameríkanski sušilnici zamoremo iz češplje napraviti najbolj dovršeno blago za sušenje. Znano je, da je pri češplji ta velika neprilika, da češpljin sad v pokrajinah zeló ob enem dozori, toraj se veliko tega sadja, katerega ni moč dolgo hraniti pa tudi ne daleč prevaževati, v enem kraju nakopiči. Ena ameríkanska sušilnica zamore pa v par tednih stotine centov češpelj posušiti in to kolikor le mogoče dobro. V popisu ameríkanske sušilnice rekli smo, da je prevelika množina vode v sadju, koja naredi, do sadje gnije. Te vode nam pa ni treba vse iz sadja iztirati, ampak le kolikor potrebno in to se dá doseči ravno z ameríkansko sušilnico. Tako nam je na priliko znano, če češplje sušimo, je sušenje dovršeno, ako iz 100 kilogr. svežih češpelj dobimo 30 kilogr. suhih. Kako važno je to pri kupčiji, vsak lahko sprevidi, ako vé, da trgovec toliko boljše plača suhe češplje, kolikor težje so, to je, kolikor manj jih gré na 1 kilogram. Ameríkanska sušilnica je pa zarad češpelj še v drugem obziru važna. Znano je, koliko dobička naredijo goriški, furlanski sadjarji z olupljenimi češpljami, ki so na solnci sušene in koje pridejo v kupčijo z imenom prunel. Do sedaj je bilo izdelovanje prunel većinoma monopol južnih pokrajin, katera so tako srečne, da imajo dolgo, lepo in toplo jesen, koje solnce jim olupljene češplje suši. Pri nas je izdelovanje prunel jesen zabranjevala, a ameríkanska sušilnica nadomesti popolnem solnce in tako smo vstanu si z izdelovanjem prunel novi vir zaslužka pridobiti.

Kar velja o prunelah, to tudi velja o krljih breskev in marelic. Naša dolenska stran se ima pa ravno v pridelovanji bolj žlahnega sadja, kakor breskev in marelic, gotovo še lepe prihodnosti nadejati. Sušenje tega sadja za kupčijo vršiti se je pa dosedaj zamoglo le s pomočjo solčne toplote, koje je primanjkovalo skoraj povsod v slovenskih pokrajinah, koje pa sedaj zamoremo nadomestiti s toploto v ameríkanskih sušilnicah.

Češnje suše se v ameríkanski sušilnici ravno tako kakor češplje.

Za veliko kupčijo s suhim sadjem važno je jabelko in pa hruška. O sušenji teh dveh sadnih sort spisali bodemo še ob prilíki posebne članke, danes omenimo le toliko, da za sušenje ni vsaka sorta sposobna ter da more biti to sadje pred sušenjem posebno pripravljeno, to je, olupljeno in pa zrezano.

Vážna je ameríkanska sadna sušilnica za kraje, kjer pridelujejo likérna vina, na pr., kakor „pikolit“ na Vipavskem. Vsak vé, koliko časa in prostora je potreba za sušenje grozdja in pri vsem tem, koliko se še vendar grozdja pokvari. V ameríkanski sušilnici doseže se v-e to v par dneih z veliko manjšimi neprilikami in je ob enem v moči vinarja leže določiti, ali hoče močnejše ali slabije likérno vino imeti, to je, ali pusti iz grozdja vé ali manj vode izhlapiti. Tako sušeno grozdje dá se tudi dolgo shraniti, in če je pozimi v toplo vodo položimo, napije se vode tako, da izgleda kakor sveže grozdje, ki bi imelo na pr. v božiči gotovo lepo ceno.

Dalje zamoremo sušiti v ameríkanski sušilnici tudi gobe. Gobe rastejo v deževnem vremenu in le težko se posreči, večje množice jih posušiti, ker se zeló hitro spridijo. Sušene gobe imajo v mestu visoko ceno, ker jih je težko veliko napraviti. Z ameríkansko sušilnico posušimo pa tudi ob vlažnem in meglenem vremenu in par urah velike množice gob.

Posebno važnost ima pa ameríkanska sušilnica za sušenje zelenjadi. V tej sušilnici zamoremo sušiti vsakovrstno zelenjad, ki je kuhana, ravno taka kakor bi bila sveža kuhana. Sploh vsi izdelki te sušilnice, bodi sadje ali zelenjad, so kuhani ravno taki kakor je sveže kuhane sadje ali zelenjad, k večemu da bolj sladki postanejo. V ameríkanski sušilnici zamoremo sušiti krompir, zelje, repo, kolarabe itd. Tako posušena zelenjad drži se leta dolgo in zamoremo imeti vsled tega pozimi v juhi ali pa za prikuho ravno tista jedila, kakor poleti, kedar nam narava sama od sebe vse dá. Sušenje zelenjadi ima še veliko prihodnost, zato hočemo tudi o tem še pozneje enkrat pisati.

O pogodovanju Krasa.

V spómładi in v jeseni pretečenega leta pogodilo se je na državne stroške zopet okoli 100 oralov Krasa, in sicer na „mali gori“ nad Zgornjim Leže-

čami 40 oralov, poleg Nemške vasi 10 oralov in na rebri hudournika Bele v Vipavi 50 oralov. V ta namen rabilo se je 530.000 črnih borovcev in 20.000 javorov. Počez računjeno prišlo se je vsega drevja 60 - 70%. Delalo se ni drago, kajti vsakih 1000 sadik stalo je počez le 3 gold. 50 kr.

Drage nasadbe so navadno tam, kjer je prostor za nasadbo namenjen od vasi zeló oddaljen in delavci mnogo časa na potu zgubijo, ali pa če je svet zeló kamnit, torej primanjkuje zemlje, katera se mora od daleč donášati.

Nasadbam sta preteklo leto največ škode naredila beli črv in zajec, prvi ogledal je sadikam koreninice, drugi pa vršičke, v obojih slučajih so se drevesca posušila.

V spomladi tega leta zasadila se bode na državne stroške gora Sovič pri Postojni in popravljale uže obstoječe nasadbe. Zasadjena gora Sovič bode za trg Postojno velikanske važnosti, kjer se bode lep park za tujce priredil, sploh bode pa dobila Postojna krasno obleko.

Na dalje ponuja še več drugih občin državi toliko Krasa za pogozdovanje, da ne zmore vsega na enkrat, polagoma pa uže pride vse na vrsto.

Pred 5 leti se je ljudstvo še malo zanimalo za pogozdovanje Krasa, zdaj se je pa toliko na bolje obrnilo, da je jelo ljudstvo hvaležno postajati, ako se mu pogođi kamniti svet, kar je razvidno iz tega, da je občina Zgornje Vreme neumorno delavnega gosp. c. k. deželnega nadzornika V. Golla in c. k. polit. gozdarja Fr. Paderja zarad izvanrednih zaslug pri pogozdovanji Krasa v obče, posebno pa Zgornje-Vremškega, častnima občanomá imenovala.

Petnajst resnic o gozdu.

1. Gozdni zrak je v vsakem času vlažnejši, kakor zrak na prostem, toraj gozd vlažnost pomnožuje.
2. Iz tega vzroka v obližji gozda rado dežuje.
3. Gozd stori, da se množina dežja v nižavah poviša.
4. Da vlažnost iz zemlje ne izpuhti, provzroči gozd, posebno če so tla z listjem pokrita.
5. Listnata odeja ne pusti hitremu odteku voda.
6. Gozdi posredujejo, da se ustanové in obdržé studenci, varujejo vlažnost tla in uravnajo odtok tekočih vodá.
7. Voda v globini napaja zgornje plasti tla in studencev.
8. Gozd varuje, da deževne plohe ne trgajo rodovitne zemlje in se ne napravljajo hudourniki.
9. Ako se gozdi posekajo, so vremena nestanovitna.
10. Kjer ni gozdov, je zrak suh in po leti suše nastajajo.
11. Kjer ni gozdov, po leti ne dežuje rado.
12. Kjer ni gozdov, ni vlažnosti v zemlji in ne studencev.
13. Ako se po gozdu preveč listje grabi, izpuhti vlažnost iz zemlje.
14. Ako posekaš gozd, bode kmalu dobra zemlja odplavljena in potem je tudi sosedov gozd v nevarnosti.
15. Kjer ni gozdov, nastajajo večkrat povodnje.

Toplota v hlevih.

Kar žival vsled slabe postrežbe izgubi, to jej moramo vrniti s pomočjo krme, ako nočemo, da nam

shušja. Čem dražja je toraj krma in živalski proizvod: mleko, surovo maslo, meso itd., temveč stane gošpodarja slaba, neusmiljena postrežba pri živini. Nihče pa rad ne trpi škode ter ne sega v možno brez potrebe, zato bode umestno, ako kmetovalce opozorimo, kolike izgube jih tukaj vsako leto zadenejo, pa še za-nje niti ne vedó. Marsikdo utegne, one vrstice prebravši, resno premišljevati, kako je dosihmal ravnal. Živinozdravniki pa bi naj ne opešali ljudém priporočevati, da bodo svoji živini bolje stregli. Naj povzdignejo povsod glas posameznikom pa tudi celí deželi na korist, kedar kaj napačnega zapazijo. Naj ne mirujejo, dokler napak ne odpravijo.

Sedanji živinski hlevi so na kmetih še skoraj povsod pretesni in prekratki. Slednje se vgođi časih še celó pri novih poslopih. Vsled tega je težavno, hlev snažiti. Pogosto ležijo živali v sami nesnagi in mokroti, kar oboje živini škoduje, zlasti mokrota v hladnem, mraznem, zimskem vremenu. Dlaka živalska se navzame mokrote.

Znebi se nje žival le, kedar jo s svojo toploto v sopar spremeni. V to svrho pa je za vsaki posamezni gram mokrote treba toliko živinske toplote porabiti, kolikor se nje naredi, če 0.148 gramov organskih tvarin sežgemo (kakoršna je na primer skrobna moka) in se zraven še nareja 0.241 gramov ogljikove kisline. Tista krma torej, ki je za napravo one živinske toplote bila potrebna, gre kmetovalcu v izgubo. Vrhu tega še mokrota nepovoljno vpliva na žival. Ona se v mokroti slabo počuti. Mokri hlevi, vlažna ležišča kvarijo zdravje živini in manjšajo dobiček. Krivo mislijo pa oni, ki mokre hleve hvalijo, ker več gnoja ni boljšega tako dobivajo. To je krivo. Množina in dobrotta gnoja ni zavisna od mokrote, ampak od krme, ki se živini polaga, in od stelje.

Hoče li gospodar mogoče veliko koristi od svoje živine, naj skrbi za suha ležišča, naj ne škrtlja s steljo, ali če je v to prisiljen, naj skrbi, da se bode gnojnica odtekala in se vsaki dan kidalo.

Jako važna je tukaj tudi primerna toplota v hlevih. Goved sicer ni tako občutljiva zoper mraz, kakor konj. Ugaja pa jej najboljše temperatura 10—12° R. V tej toploti izkoristi krmo najbolje. Izkušnje kažejo, da je treba govedom tem več polagati, čem močnejše jih mrazi, sicer nam shušjajo. Od 8° R. proti ledniku niže je treba pri vsaki nižji stopinji 5—7% več krme položiti, od 8° R. naprej proti 13° R. pa pri vsaki stopinji za 2—3%. Tega naj bi kmetovalci ne pozabili. Dobro razgret je govejski hlev, ako temperatura v njem kaže 8—13° R. in tukaj izkoristijo živali krmo zmiraj enakomerno. Kedar pa živino mrazi, potrebuje za tretjino več krme, časih za polovico, tedaj namesto 100 funtov po 150 in 160 funtov, kajti mnogo krme gre na to v povžitek, da se nadomesti toplota, ki je zavoljo zunanjega mraza izhlapila se. Ne bode preveč ako škodo od glave in dneva v mraznem hlevu zaračunimo s 15 kr., kar pri 12 živalih uže 1 gld. 80 kr. izgube nanaša. Če živini ne polagamo zavoljo mraza več krme, tedaj nam shušje skozi zimo, da se do sv. Janževega komaj popravi. V takih okolišinah ni čudo ako marsikateri kmetovalec nič ne pride naprej, ako-ravno se noč in dan trudi in štedi, kder le more. Ne vé kje zmiraj škodo trpi.

Izgube so tukaj znamenite. Mislimo, da ima vsak razumnik dolžnost, prilično kmetovalce opozoriti na nje. Vsak razumen gospodar in živinorejec naj torej hlev tako priredi, da ga bode lahko proti mrazovom zapirati. Od živine izhajajoča toplota ga bode zatem uže dovoljno razgrijala. Tukaj štediti je toliko, kakor zapravljati.

Vsak razumen gospodar naj kapital za popravo hleva hitro žrtvuje, da ne bode pri živini zavoljo mraza, prahu, nemira itd. škode trpel. Vendar krivo naj nas nobeden ne sodi. Preveč toplote tudi škoduje. Več kakor 14° ali 15° R. naj termometer nikoli ne kaže v hlevu. Tudi je treba pametno mere se držati. V dobro zaprtem hlevu bi naj visel termometer ali gorkomer, da je mogoče toploto prav uravnovati. Naposled je še potrebno skrbeti, da se hlevi primerno prevetriti dajo in novega, zdravega zraka dobivajo.

„G. Gl.“

Iz kmetijske kemije.

B. Pogled v prirodino gospodinjstvo.

(Dalje.)

Pri vsacem vdihanju napolnijo se pljuča s svežim zrakom. Vdihani zrak v pljučah razkroji nekaj krvi, ki se po pljučah pretaka, to je, vdihani kisik sožiga, dele krvi. Gorljivi del krvi je ogljik, ravno tisto, kar tudi sožigamo v lesu, loji, olji itd. Ogljik pa ne zgine iz zemlje vsled gorenja, dihanja, trhlenobe itd. ampak naredi v zvezi z kislikom ogljikovo kislino, katera je zračne oblike, to je, plin, ki je brezbarven in ima bodeč duh ter kislno rezki okus.

Ogljikova kislina ima ravno tako izvanredno veliko važnost pri hranitbi rastlin in živali, ker jim daje neobhodno potrebni ogljik. Ogljikova kislina je za človeška in živalska pljuča strup. V kletih, kjer mošt vré ali kipi, nabere se veliko te kisline. V sobah, kojih peči se prej zapró, predno žrjavica spepeli, se tudi ogljikova kislina razvija in koliko ljudi je uže moralo umreti zaradi tega. Pri nas na Slovenskem imajo v nekaterih krajih slabo razvado, pozimi sobo greti z žrjavico, ki jo prinesó v skledi v sobo. Ljudje želijo, da so bolni, da jih vedno glava boli ter si ne vejo pomagati in vendar ni nič drugega vzrok kot zastrupljenje zraka z ogljikovo kislino. Ogljikove kisline se mnogo naredi, kjer ljudje ali živali dihaajo, kjer trupla gorijo, vrejo, gujijejo, trhlenijo itd.; ogljikove kisline je vedno nekaj v zraku, in sicer na 1000 delov zraka kake 3—6 delov kisline. Rastline posrkajo poželjivo s svojimi zelenimi deli ogljikovo kislino, odvzamejo ji ogljik ter izsopejo vsled svitlobinega vpliva kisik.

Pa ne samo ogljik dobiva rastlina iz zraka, ampak tudi dušik. Tudi dušik vhaaja v zrak tam, koder živalske ali rastlinske snovi gnjijejo ali trhlenijo, se ve da ne toliko, kolikor ogljikove kisline. Dušec je najdragocenejša redilna snov za rastline, ker se težko v tako snov pretvori, kakor jo rastlina za hrano rabi. V trenutku, kedar preide dušik iz kake trde oblike v zračno, zveže se na mah z vodikom vode (o komur še spodej govorimo) v novo zračno spojimo amonijak imenovano. Ojstri duh v hlevih, ob vlažnem vremenu na straniščih je amonjak. Iz gnojevega amonijaka in iz raztopljivih amonijakovih soli jemlje rastlina svojo dušikovo hrano.

Zeló važna snov v prirodinem gospodinjstvu je voda. Čista voda obstoji iz dveh zračnih snovi, to je, iz $\frac{1}{3}$ vodika in $\frac{2}{3}$ kisika. Vodik je najložja zračja snov ali plin, štirnajstkrat je ložej kot navadni zrak. Vodik gori z majhnim zúblem, pri čemur razvija veliko vročino; za vdihanje pa ni sposoben. Popolnem čiste vode v naravi ni. Voda ima vedno primešane rudninske snovi skozi in mimo katerih teče. Ogljikova kislina dá vodi okrepcalno moč. Apno naredi vodo trdo in slabo za kuho in pranje. Ako so v vodi gnjili

ostanki rastlin in živali je taka voda za rastline prav dobra, ljudem in živalim pa zeló škodljiva in dostikrat vzrok nevarnih in kužnih bolezni.

Poraba vode v prirodinem gospodinjstvu je mnogostranska in važna. Obstojni deli vode služijo rastlinam in živalim v hrano. Voda raztopi redilne snovi ter je neobhodno potreba pri gnjilobi, hladi zraka, namaka zemljo in pomaga razkrojevati rudnine.

(Dalje prihodnjič.)

Kmetijske novice in izkušnje.

Želod goveji živini škodljiv.

Na Angleškem je mnogim posestnikom več krav pocepalo. Pasle so se namreč v hrastovih gozdih in ondí želod jedle. Ker so sumili, da bi mogel želod kriv biti, raztelesili so več krav in v resnici so našli, da je bil želod vzrok pogina okoli 40 krav. Iz tega je razvidno, da je želod goveji živini, posebno kravam, škodljiv naj se toraj ne gonijo v hrastove gozde na pašo.

Naravni čudež.

V parku kneza Lichtensteina poleg Dunaja posekali so javor, ki je imel 12 cm. v premeru. V sredini debela zapazili so podobo metulja z mešičkom in gosenco vred tako natanko v les vtisnjeno, da so se vsi čudili. V sredi je metulj, zgoraj mešiček, spodaj pa gosnica. Odlomek lesa z naravno prikaznijo oddali so kmetijski visoki šoli v preiskavo. To priobčimo zato, da bi se pri nas pri sekanji lesa na enake narodne čudeže bolj pazilo in če bi se kaj opazilo, ne v nemar pustilo.

Velikanski hrast.

Pri Hildesheimu na Nemškem je bil v začetku meseca decembra hrast na dražbi za 280 gld. prodan. Star je bil blizo 1000 let. Samo deblo dalo je 934 ni veje 230 kubičnih čevljev lesa. V človeški visočini ga je 6 mož komaj obseglo in ravno v tej visočini meril je v premeru 4 metre. Verjetno je, da bi se pri nas tudi enak velikanski našel, a kaj hočemo, ker je Trst tako blizo.

Novo sredstvo vrane pokončevati.

Vsakemu je znano, da vrane kmetovalcem na več načinov škodujejo, zato se pa tudi pokončujejo. Po nekaterih krajih Doljne Avstrije izumili so posestniki posebno sredstvo vrane pokončevati, in sicer: Pri oddaji lova v najem pogodé se z najemnikom tako, da mu dajo lov s tem pristavkom v najem, da mora vsako leto 30 vranjih glav, ktere je vstrelil na prostoru, ktere je v najem vzel, občinskemu predstojniku prinesiti, če bi katero glavo manj prinesel, mora pa za vsako 50 kr. plačati. Bi li ne bilo dobro tudi pri nas na ta način poskusiti?

Kako upliva svetloba na surovo maslo.

Na mlekarski razstavi v Monakovem razkazival je prof. dr. Soxhlet jako zanimivo, kako vpliva svetloba na surovo maslo ter časih pouzroči, da postane lojnato, gnecasto, cmokasto. Zvonaste posode štiri pokrivale so vsaka kose masla narejenega iz sladke smetane pod vplivanjem toplote 40°. Prva posoda je barvana rúdeče, druga imeno, tretja zeleno, četrta modro. Zrak prosto vhaaja. Maslo pod prvimi tremi posodami je neizpremenjeno, pod četrto, modro, pa vse blede ter lojnato in gnecasto. Iz tega posnema prof. dr. Soxhlet, da na maslo surovo najbolj uplivajo svetlobini žarki modri in višnjevi, zeló malo pa rumeni in rúdeči.

Praktično porabljivi nauk iz povedanega je sledeči maslo in smetano je treba kolikor mogoče varovati zoper vplivanje modrih in višnjevih žarkov svetlobinih in sploh zoper solčno svetlobo, ker se njih v tej mnogo nahaja. Shramba za surovo maslo in smetano bodi mogoče temna. Kedar se oni dve mlekarški tvarini na prodaj stavite, treba ji je pokriti z zeleno rutico, kajti zelena barva zabranjuje škodljivo vplivanje modrih in višnjevih žarkov.

Na mlekarški razstavi v Monakovem so dokazali: 1. čisto surovo maslo, 8 dni tako izstavljeno solnčnim žarkom, da zraka nič ne vhaaja, ostane neizpremenjeno 2. čisto surovo maslo, v plasteh $\frac{1}{2}$ centimetra debelih, 8 ur pod vplivanjem soluca tako, da zrak vhaaja, postane blede, lojnato in gnecasto; 3. čisto surovo maslo v plasteh $\frac{1}{2}$ centimetra debelih v temi ostane neizpremenjeno, če prav zrak vhaaja.

Imenik udov c. k. kmetijske družbe kranjske.

(Po §. 25. družbenih pravil zavezan je glavni odbor vsako leto z družbenimi obravnavami vred doposlati p. t. udom imenik članov. Izpolnovalši to dolžnost prijavljali bodemo podružnice z njihovimi člani po vrsti, kakor so uplačale doneske za l. 1886., gg. udje naj pa smatrajo ob enem to za potrjeno njih vplačila.)

Podružnica v Postojni.

Gg. Hofstetter J., dekan itd., predstojnik, Arko M., Bezeljak P., Dekleva A., Dekleva F., Dekleva J., dr. Deu E., Ditrih And., Ditrih Ant., Dolenc E., Gašpari F., Fentler H., Jaks F., Jurca F., Kajbič F., Kalan M., Kogej F., Kraigher Al., Kraigher J., Kraigher P., Kraigher P. G., Kraigher J., Kustin F., Lavrenčič A., Lavrenčič J., Lavrenčič J., Lavrenčič M., Lunder J., Margon Fr., Medica M., Noll A., Petrič M., Pikel J., dr. Pitamic J., Podboj J., Ružička J., Sajovic J., dr. Sterbenc J., Špilar J., Štefin J., Tavčar F., Thuma J., dr. Vaupotič J., Vernik P., Vičič T., Strupi J.

Podružnica v Senožečah.

Gg. Zelen J., posestnik itd., predstojnik, Debevec J., Dejak A., Dekleva J., Dekleva M., Demšar K., Dolenc V., Franetič A., Kavčič H., Kavčič J., Kavčič K., Magajna A., Meden J., Okorn J., Perhavec J., Perhavec J., Premerl J., Premrov M., Suša Fr., Zetko Fr.

Podružnica v Kamniku.

Gg. Oblak J., predstojnik, baron Apfaltrern O., Černič M., Degišar B., Eder J., Janežič E., Kajdiž T., Kecl J., Koblar A., Levec J., Lukanc J., Majdič P., Mejač A., Murnik J., Narobe F., Svetlin A., Wietlschnig M., Wolf Fr., Zor J., Zorman A., Zupančič J.

Podružnica v Radovljici.

Gg. Legat Fr., predstojnik, Apih A., Benedek S., Berlič J., Bernik L., Brenc F., Dežman M., Dralka J., Florijančič V., Gabrijelčič J., Gogola J., Grilc T., Habe J., Homan O., Hudovernik F., Hudovernik Fried., Jan. J., Jeklar M., Jereb Fr., Kapus vitez Püchelstein A., Kolman J., Kumer F., Mallner J., Meršol A., Olifčič J., Ovin J., Poklukar J., Prešern F., Roblek A., Schrey R., Schuller B., grof Thurn G., Vester A., Vidic J., Walland J., Wucherer J., baron Zois pl. Edelstein A., Zupan J., Zupan Matevž, Zupan Matija, Žumer J., Žveglj M.

Podružnica na Vrhniki.

Gg. Kotnik Fr., predstojnik, Borštnik J., Furlan St., Galé K., Gruden J., Jansekovič M., Javornik T., Jelovšek J. Al., Keržič J., Kotnik K., Lenarčič J., Lenassi P., Majaron J., Mayer K., Oblak J., Papler F., Petelin A., Podobnjig Ig., Škof L., Šlibar M., Telban Jan., Telban Jos., Tomšič M., Tršar F., Verbič J., Verbič L., Vončs A., Žitnik K.

Podružnica v Ribnici.

Gg. Škubic M., predstojnik, Fröhlich M., Jan Pr., Klun J., Pakiž P., Prijatelj M., Pristov S., Pelc J., Voglar J., Višnikar F., Zadnik J., Žgur A.

Podružnica v Kočevji.

Gg. Krese J., predstojnik, Faber E., Gerzin M., Knapp B., Spintre F., Teran P.

Podružnica v Idriji.

Gg. Leskovic J., predstojnik, Blažič Fr., Gruden P., Habe J., Kavčič M., Kogoj J., Pleško J. pl. Premerstein K., Rudolf F., Vidmar J., Wardo J., Trevn V., Urbas L. (Dalje prihodnjič).

Ruski lan.

Kmetovalci, kateri želijo dobiti **izvirno rusko (rigajsko) laneno seme**, naj se oglasijo za-nj pisмено ali ustmeno zadnji čas do 8. februarja v pisarni c. k. kmetijske družbe.

Tržne cene.

V Kranji, 25. januarja 1886.

Na današnji trg je došlo 36 glav goveje živine in 37 prešičev.

	gl.	kr.		gl.	kr.
Pšenica, hektol.	6	50	Ajda, hektol.	4	22
Rež	5	52	Slama, 100 kil	2	15
Oves	3	25	Seno, " "	2	80
Turšica	5	52	Špeh, fr. kila	—	44
Ječmen	5	04	Živi prešiči, kila	—	32

V Ljubljani, 30. januarja 1885.

Povprečna cena.

	Trg		Magaz.			Trg		Magaz.	
	gl.	kr.	gl.	kr.		gl.	kr.	gl.	kr.
Pšenica, hektol.	6	05	7	22	Sur. maslo, kila	—	84	—	—
Rež	5	36	5	83	Jajca, jedno	—	3	—	—
Ječmen	4	39	4	77	Mleko, liter	—	8	—	—
Oves	3	25	3	13	Gov. meso, kila	—	64	—	—
Soršica	—	—	6	37	Telečje meso, "	—	68	—	—
Ajda	4	06	4	90	Prešič. meso, "	—	54	—	—
Proso	5	06	5	30	Koštrun	—	34	—	—
Koruza	4	87	5	23	Kuretina, jedna	—	42	—	—
Krompir, 100 kil	3	57	—	—	Golobje, jeden	—	17	—	—
Leča, hektoliter	8	—	—	—	Seno, 100 kil	1	60	—	—
Grah	8	—	—	—	Slama, " "	—	151	—	—
Fižol	8	50	—	—	Drva, trde, sež.	7	60	—	—
Gov. mast, kila	94	—	—	—	" mehke, "	5	20	—	—
Svinska mast "	82	—	—	—	Vino, rud., 100 l.	—	24	—	—
Špeh, fr.	56	—	—	—	" belo, "	—	20	—	—
" prek.	72	—	—	—					